

Aar under og efter Krigen lige frem til Finansaaret 1922—23. Det tror jeg dog ikke, der fortsat er nogen Grund til

Peder Hedebøl: Ja, jeg har jo egentlig ikke erkendt det, som den højtærede Minister tillægger mig at have erkendt. Jeg har kun konstateret — saaledes var Udtalelsen. Naar den højtærede Minister siger, at man gentagne Gange fra Ministeriets Side har suspenderet Bestemmelser i Arbejdsløsheds-kasselovgivning til Gunst for langvarig Arbejdsløshedsunderstøttelse, maa jeg sige, at man har jo ogsaa ved visse Lejligheder gjort det modsatte. Men jeg mener, man bør se Sagen ud fra ganske almindelige Samfundssynspunkter. Jeg vil indrømme, at jeg er ikke stærkt bevandret i Hjælpekassepraksis, men jeg kender noget til det tal-mæssige Udtryk, den giver sig f. Eks. i den største Kommune København. Her er Forholdet det, at i 1922—23, det første Aar, da Nedskæringen paa dette Omraade fandt Sted, og Statstilskuddet til hele Landet paa dette Omraade begrænsedes til 1 Mill. Kr., brugte man i København alene 4 Mill. Kr. uden i mindste Maade at være flot; tværtimod, med megen Kritik anvendt kom man alligevel til dette Tal paa Grund af de uheldige Tilstande, som ogsaa den Gang var til Stede, og saa har man siden tvunget af Fattigdom, tvunget af Regeringens og Rigsdagens Nedskæring maattet begrænse sine Udgifter yderligere, men har dog ikke kunnet bringe dem længere ned end til, at der i 1923—24 anvendtes i København 2 Mill. Kr., medens Statstilskuddet for dette Aar ligesom her foreslaaet var $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til hele Landet. Som et Vidnesbyrd om, hvor haardhændet man maa gaa frem, kan jeg nævne, at man har haft det som ufravigelig Praksis at afvise Ansøgninger fra alle ugifte og fra gifte uden Børn. Nu vil man maaske fra anden Side sige: Ja, men det er ogsaa højst utiltalende, at ugifte skal nyde Hjælp af det offentlige. Det erkender jeg. Da jeg selv var ung Arbejder, var jeg aldrig med til at søge noget saadant — der var for øvrigt heller ikke noget at søge. Men man maa erindre, at ogsaa paa det Punkt er Tiderne ekstraordinære. Tidligere kunde man i sløje Tider sige til den unge: Rejs ud i den store Verden, det har du godt af, og der er altid noget at gøre for en rask ung Mand! Det kan man ikke sige mere, der er lukket paa dette Omraade for alle. Den højtærede Ministers Kollega Udenrigsministeren sender gentagne Gange Advarsler til den danske Offentlighed om, at nu bør man ikke rejse derhen og derhen, og at de, som

desuagtet er rejst der og der hen, er kommet ud for de og de Vanskeligheder. Jeg tænker ikke blot paa disse oversøiske Eksperimenter, men der er ogsaa ret nærliggende Lande, som det danske Udenrigsministerium advarer Offentligheden mod, at man rejser til. Udlandet er altsaa faktisk lukket, og som Følge deraf kan man ikke nægte, at ogsaa ugifte kan komme i en Nødssituation, saadan som Forholdene har artet sig. Men de maa desuagtet afvises af Hjælpekasserne og er blevet afvist i København; og alligevel er man for 1923—24 kommet op paa en Udgift af 2 Mill. Kr. i denne ene Kommune. Under saadanne Forhold synes jeg fortsat, at den Bevilling, der her foreslaas, er for ringe. Men da jeg ikke har nogen Tro paa, at det vil blive anderledes ved, at jeg stiller Ændringsforslag her, og da der ingen Glæde er ved blot at sinke Sagen, skal jeg atter anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Den følgende Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, eftersom Lovforslaget ikke har foreligget trykt omdelt her i Tinget i den i Forretningsordenen foreskrevne Tid, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket til, at Sagen behandles, som givet. (Ophold). Det er givet.

Man foretog da:

Første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Valg.

(Lovforslagets findes i Tillæg C. Sp. 471).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Lovforslaget om kommunale Valg forelagdes oprindeligt det høje Folketing i alt væsentligt i den Skikkelse, i hvilken det var udarbejdet af Valglovskommissionen, og ved Behandlingen i det høje Folketing er Forslaget heller ikke undergaaet synderlig mange eller særlig væsentlige Ændringer. Det centrale i Lovforslaget er nu som ved dets Fremsettelse, at man forlader det rene Listevalgsystem, som indførtes ved Valgloven af